

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

LÕPLIK
A6-0150/2005

13.5.2005

RAPORT

Komisjoni soovitus liikmesriikide ja ühenduse majanduspoliitika üldsuuniste kohta majanduskasvu ja töökohtade loomise komplekssete suuniste (2005–2008) raames
(KOM(2005)0141 – 2005/2017(INI))

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raportöör: Robert Goebbels

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
EXPOSÉ DES MOTIFS	16
MENETLUS	20

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

**komisjoni soovitusel kohta, mis käsitleb liikmesriikide ja ühenduse majanduspoliitika üldsuuniseid majanduskasvu ja töökohtade loomise komplekssete suuniste (2005–2008) raames
(KOM(2005)0141 – 2005/2017(INI))**

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni soovitusel (KOM(2005)0141);
 - võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 99 lõiget 2;
 - võttes arvesse komisjoni 2005. aasta kevadise majandusprognoose eurotsooni ja Euroopa Liidu kohta (2005–2006);
 - võttes arvesse 23. ja 24. märtsil 2000. aastal Lissabonis 15. ja 16. juunil 2001. aastal Göteborgis ning 15. ja 16. märtsil 2002. aastal Barcelonas toimunud Euroopa Ülemkogu eesistuja järeldusi;
 - võttes arvesse 20. ja 21. märtsil 2003. aastal, 16. ja 17. oktoobril 2003. aastal, 25. ja 26. märtsil 2004. aastal, 4. ja 5. novembril 2004. aastal ning 22. ja 23. märtsil 2005. aastal Brüsselis toimunud Euroopa Ülemkogu eesistuja järeldusi;
 - võttes arvesse oma 22. veebruari 2005. aasta resolutsiooni "Majanduslik olukord Euroopas – ettevalmistav raport majanduspoliitika üldsuuniste kohta"¹;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 107;
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A6-0150/2005),
- A. arvestades, et eurotsooni ja 25 liikmega Euroopa Liidu majanduskasv ei suuda püsivalt saavutada kasvu potentsiaalset taset ning on endiselt nõrk, eriti eurotsooni nelja suurema riigi majanduses; arvestades, et majapidamiste tarbimine on endiselt kõikumine ning 2006 ja 2005. aasta majanduslikud väljavaated ebarahuldavad, millest tulenevalt alaneb töötuse kõrge tase aeglaselt; arvestades, et kuigi intressimäärad on madalaimal tasemel pärast Teist maailmasõda, on investeerimisvalmidus madal; arvestades, et struktuurireforme, mida küll üksmeelselt vajalikuks peetakse, ei ole kõikides liikmesriikides piisava hoolikusega ellu viidud ning reformid ühenduse tasandil edenevad aeglaselt;
- B. arvestades, et stabiilsuse ja kasvu pakti defitsiidikriteeriumi kehtestamine möödunud pikaleveninud väga väikese majanduskasvu perioodil piirab struktuurireforme, mis toovad endaga kaasa lühiajalisi kulutusi ja majanduskasvu riiklikku kiirendamist, mis oleks saanud toetada struktuurireforme;
- C. arvestades ülemaailmse konkurentsivõime pidevat kasvu; arvestades, et Euroopa Liidu majanduskasvu määrad jäävad maha paljude maailma teiste osade majanduskasvu

¹ P6_TA(2005)0034

määradest ning et Euroopa Liidu turuosa kolmandatel turgudel on ohustatud; arvestades, et liidu keskmine majandusareng jääb maha USA ja mõne keskse Aasia riigi majandusarengust;

- D. arvestades, et Lissaboni strateegia nõuab kõikide olemasolevate vahendite, eelkõige majanduspoliitika üldsuuniste, ELi teadusuuringute seitsmenda raamprogrammi (2007–2013) ning konkurentsivõime ja innovatsiooni raamprogrammi (2007–2013) kasutuselevõtmist, samuti kulutuste ümbersuunamist majanduskasvu soodustavatele töökohtadele ja töökohti finantsperspektiivi 2007–2013 raames;
- E. arvestades, et Lissaboni strateegia on ELi säästva arengu strateegia osa, ja et keskkonnamõõde peab täielikult kuuluma Euroopa tööhõivestrategieasse;
- F. arvestades, et Euroopa Liidust on kujunenud üksus, mis hõlmab 455 miljonit inimest 25 väga erinevast riigist; arvestades, et majanduslikud ja sotsiaalsed lõhed liikmesriikide vahel ning sageli ka liikmesriikide sees on suured; arvestades, et mõnes liikmesriigis on majanduskasv märkimisväärselt suurem kui teistes; arvestades, et liiga üldiste suuniste puhul on oht mitte võtta arvesse probleemide mitmekesisust;
- G. arvestades, et majanduskasv ei ole eraldiseisev eesmärk, vaid ühtlustatud lähenemise osa, mille eesmärk on kodanike heaolu ja elukvaliteet; arvestades, et püsiva kasvu taotlemine peab põhinema sotsiaal-, tööhõive-, keskkonna- ja eelarvepoliitikal, võttes arvesse vastutust tulevaste põlvkondade ees ning austust liikmesriikide erinevate eeltingimuste suhtes; arvestades, et tööpuudus on suurim sotsiaalne ebaõiglus; arvestades, et kooskõlas asutamislepingus sätestatud eesmärkidega eeldab sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamine sotsiaalse kaitse ja tööhõive piisava taseme säilitamist; arvestades, et majanduskasvu on võimalik saavutada üksnes suurema konkurentsivõime ja ulatuslikumate investeeringute abil;
- H. arvestades, et Euroopa Liit on oma peamistest konkurentidest teadusuuringute ja arendustegevuse, samuti uuenduste, investeeringute ja uute ettevõtete valdkonnas olulisel määral maha jäänud,
- 1. tervitab majanduspoliitika üldsuuniste ja töökohtade loomise suuniste kompleksset esitamist, kuivõrd see keskendub majanduskasvule ja tööhõivele ning on seotud Lissaboni strateegia kolme sambaga vastavalt Brüsseli Euroopa Ülemkogu 22. ja 23. märtsi 2005. aasta kohtumisel tehtud järeldustele, mis on ühtlasi märk majandus- ja sotsiaalpoliitika vastastikusest täiendavusest ning soovist liikuda edasi liidu makromajandusliku raamistiku lihtsustamise ja parema arusaadavuse poole; avaldab kahetsust, et komisjoni soovitusel majanduskasvu ja tööhõive taaskäivitamiseks pööratakse keskkonnamõõtmele liiga väikest tähelepanu; tuletab meelde, et keskkonnamõõded aitavad kaasa dünaamilise ja tõhusa, tulevikku suunatud majanduse rajamisele, mis pakub kodanikele kõrget elukvaliteeti; toetab komisjoni ja nõukogu otsust keskenduda suuremal määral majanduskasvule ja tööhõivele, suurendades konkurentsivõimet, laiendades siseturgu teenustesektorisse, parandades avalike teenuste tõhusust ning seega suurendades sisenõudlust;
- 2. rõhutab isikuteenuste ning sotsiaal- ja kultuuriteenuste sektoris töökohtade loomise tähtsust suure naiste tööhõivega ning vananeva ja linnastunud elanikkonnaga ühiskonnas;

tuletab meelde, et mikroettevõtetele ja kolmanda sektori (vabatahtlikele ja kooperatiivsetele) ettevõtetele antav abi on sobivaim vahend kohase pakkumise arendamiseks;

3. väljendab kahetsust seoses komplekssete suuniste liiga üldise iseloomuga, milles ei võeta piisavalt arvesse liikmesriikidevahelisi erinevusi; ergutab komisjoni järgima kavatsust esitada teatis, milles määratletakse iga liikmesriigi kõige olulisemad väljakutsed eriti struktuurireformide ja investeringute valdkonnas ning spetsiifiliste teadmiste kiirema vahetamise osas majanduspoliitika väljatöötamisel;
4. tuletab meelde, et terve makromajanduslik keskkond nõuab koordineeritud eelarvepoliitika asjakohast vastastoimet, rahapoliitikat, mis jätab võrdsetele alustele hindade stabiilsuse eesmärgi ja asutamislepingus sätestatud liidu üldeesmärkide saavutamise eesmärgi, et saavutada paremad elustandardid ja säästva arengu eesmärgid; kutsub liikmesriike üles kasutama reformitud stabiilsuspakti tegutsemisruumi kvalitatiivsema majanduskasvu edendamiseks Euroopas;
5. rõhutab ilmset vastuolu ühelt poolt Euroopa mudeli köitvuse ning liidule ja liikmesriikidele maailma kaubanduses kuuluva olulise rolli ning teiselt poolt metodoloogiliselt vaieldava lähenemisviisi vahel tööviljakuse langustendentsile;
6. rõhutab majanduspoliitika restruktureerimise vajadust, keskendades seda produktiivsuse kasvu faktoritele, nt majanduse moderniseerimisele, teadmiste ja sotsiaalse heaolu moderniseerimisele, institutsioonide korra moderniseerimisele, et vastata uuest laienemisest tulenevatele väljakutsetele ning kaasaegse majanduse nõudmistele ja pidada vastu kolmanda maailma deflatsiooni survele;
7. märgib, et suurenenud tööviljakus ja majanduskasv on kõrgemate töötasude, kasvu viljade õiglasema jagamise ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevnemise eeltingimused; rõhutab, et sellisele arengule peaks järgnema ettevõtete kohustus võtta endale sotsiaalsed kohustused;
8. on arvamusel, et Euroopa majanduskasvu suurenemine ja säästlikkus nõuavad kõikide liikmesriikide üheaegset koordineeritud tegevust, sealhulgas paremat siseturu poliitikat, arukaid riiklikke investeringuid ning innovaatilisi ja aktiivseid tööturu reforme;
9. avaldab kahetsust tingimuste üle (eriti ajakava osas), milles parlament peab väljendama oma seisukohta üldsuuniste kohta; nõuab üldsuuniseid puudutava institutsioonidevahelise koostöö tingimuste selgitamist Euroopa Ülemkogu juuni kohtumise ajaks, et vältida samasuguse olukorra kordumist, võttes samal ajal arvesse Lissaboni strateegia muutmise tagajärgi;
10. palub nõukogul arvesse võtta järgmisi parandusettepanekuid:

Parandus 1

A jao A.1 alajao neljas lõik

Suunis. Et tagada majanduse stabiilsus, peaksid liikmesriigid säilitama keskpika tähtajaga eelarve-eesmärgid kogu majandustsükli kestel ja võtma kuni nende eesmärkide saavutamiseni kõik vajalikud korrigeerivad meetmed kooskõlas stabiilsuse ja kasvu paktiga. Sellest lähtudes tuleks liikmesriikidel vältida tsükliennetuslikku poliitikat. Liikmesriigid, kelle olemasolev jooksevkonto defitsiit võib kujuneda raskesti ületatavaks, peaksid tegema pingutusi olukorra parandamise nimel, rakendades struktuurireforme, et tõsta välist konkurentsivõimet ning aidata defitsiidi korrigeerimisele kaasa rahanduspoliitika abil. (Kompleksne suunis nr 1).

Suunis. Et tagada *majanduskasvu hõlbustamiseks* majanduse stabiilsus *ning et luua majanduslik ja sotsiaalne raamistik, mis muudab kultuuripärandi ja intellektuaalse kapitali mitmekesisuse eelise innovatsioonist juhitud tootlikkuse kasvuks*, peaksid liikmesriigid säilitama keskpika tähtajaga eelarve-eesmärgid kogu majandustsükli kestel ja võtma kuni nende eesmärkide saavutamiseni kõik vajalikud korrigeerivad meetmed kooskõlas stabiilsuse ja kasvu paktiga. Sellest lähtudes tuleks liikmesriikidel vältida tsükliennetuslikku poliitikat. Liikmesriigid, kelle olemasolev jooksevkonto defitsiit võib kujuneda raskesti ületatavaks, peaksid tegema pingutusi olukorra parandamise nimel, rakendades struktuurireforme, et tõsta välist konkurentsivõimet ning aidata defitsiidi korrigeerimisele kaasa rahanduspoliitika abil, *eriti kasutades majanduskasvu vilju; lisaks peaksid liikmesriigid suunama avaliku sektori kulutused eelarve nendele punktidele, millest toetatakse Lissaboni strateegia eesmärke, eelkõige investeeringutele inimkapitali, teadmistesse, innovatsiooni ja majandusarengule suunatud infrastruktuuri*; (Kompleksne suunis nr 1).

Parandus 2

A jao A.1 alajao seitsmes lõik

Suunis. Et tagada majanduse jätkusuutlikkus, peaksid liikmesriigid elanikkonna vananemise prognoositavaid

Suunis. Et tagada majanduse jätkusuutlikkus *kui suurema tööhõive alus*, peaksid liikmesriigid elanikkonna

¹ ELT C ...,, lk

kulusid arvestades hakkama rahuldavas tempos vähendama riigivõlga, et tugevdada riigi rahandust, **reformima** pensioni- ja tervishoiusüsteeme, et tagada nende rahaline suutlikkus ning samal ajal sotsiaalne piisavus ja kättesaadavus ning võtma meetmeid tööhõive ja **tööjõupakkumise suurendamiseks**. (Kompleksne suunis nr 2). Vt ka kompleksne suunis „Edendada elutsükli põhised lähenemised töötamisele“ (nr 17).

vananemise prognoositavaid kulusid arvestades **ning vastavalt majandustsüklile** hakkama rahuldavas tempos vähendama riigivõlga, et tugevdada riigi rahandust, **reformima maksusüsteeme, tugevdama** pensioni- ja tervishoiusüsteeme, et tagada nende rahaline suutlikkus ning samal ajal sotsiaalne **rahuldatavus**, piisavus ja kättesaadavus ning võtma meetmeid **vastutuse suurendamiseks pensionisüsteemide, tööhõive ja kõrgekvaliteedilise** tööjõu pakkumise **eest**. (Kompleksne suunis nr 2). Vt ka kompleksne suunis „Edendada elutsükli põhised lähenemised töötamisele“ (nr 17).

Parandus 3

A jao A.1 alajao üheksas lõik

Suunis. Et edendada vahendite tulemuslikku jaotamist, peaksid liikmesriigid suunama riiklike kulutusi majanduskasvu soodustavatesse kulukategooriatesse, kohandama maksusüsteeme vastavalt kasvupotentsiaali tugevdamise eesmärgile **ja** tagama, et oleksid loodud riiklike kulutuste ja poliitikaeesmärkide saavutamise vahelise seose hindamise mehhanismid ning tagama reformipakettide omavahelise sidususe, **ilma et see piiraks majanduse stabiilsust ja jätkusuutlikkust käsitlevate suuniste kohaldamist**. (Kompleksne suunis nr 3).

Suunis. Et edendada vahendite tulemuslikku jaotamist, peaksid liikmesriigid suunama riiklike kulutusi **selgelt määratletud** majanduskasvu soodustavatesse **ja töökohti loovatesse** kulukategooriatesse **ning** kohandama maksusüsteeme vastavalt kasvupotentsiaali tugevdamise eesmärgile, **samuti soodustama erainvesteeringuid eriti VKEdele soodsa ja töökohtade loomist edendava fiskaalraamistiku loomisega; liikmesriigid peaksid tegema koostööd maksudest kõrvalehoidumisega võitlemiseks; samuti peaksid liikmesriigid** tagama, et oleksid loodud riiklike kulutuste ja poliitikaeesmärkide saavutamise vahelise seose hindamise mehhanismid ning tagama reformipakettide omavahelise sidususe, **mille tulemus oleks innovaatilised majandustulemused, nt uued ideed, kõrgetehnoloogilised ettevõtted ja piirkondlik areng**. (Kompleksne suunis nr 3).

Parandus 4
A jao A.1 alajao 11. lõik

Suunis. Et edendada makromajanduspoliitika ja struktuuripoliitika vahelist sidusust, peaksid liikmesriigid läbi viima reforme, mis toetavad makromajanduslikku raamistikku paindlikkuse ja liikuvuse suurendamise ning globaliseerumise, tehnika edusammude ja tsükliliste muutustega kohanemise võime parandamise abil. (Kompleksne suunis nr 4). Vt ka kompleksne suunis „Edendada paindlikkust koos tööga kindlustatusega ning vähendada tööturu killustatust (nr 20).

Suunis. Et edendada makromajanduspoliitika ja struktuuripoliitika vahelist sidusust, peaksid liikmesriigid läbi viima reforme, mis toetavad makromajanduslikku raamistikku **nõudluse soodustamise ja kohandumise**, paindlikkuse ja liikuvuse suurendamise ning globaliseerumise, tehnika edusammude ja tsükliliste muutustega **kaasnevate väljakutsetega** kohanemise võime parandamise abil; **kaitstud turud tuleks avada konkurentsile. Eritähelepanu tuleb pöörata tööturu paindlikkusele. Nimetatud poliitika peab keskenduma sisenõudluse suurendamise eesmärgil tarbijate usalduse taastamisele tulevikus.** (Kompleksne suunis nr 4). Vt ka kompleksne suunis „Edendada paindlikkust koos tööga kindlustatusega ning vähendada tööturu killustatust (nr 20).

Parandus 5
A jao A.1 alajao 14. lõik

Suunis. Et tagada palgatõusu osatähtsus makromajandusliku stabiilsuse ja kiirema majanduskasvu saavutamisel ning tõsta kohanemisvõimet, peaksid liikmesriigid edendada nominaalset palgatõusu ja tööjõukulutusi kooskõlas hindade stabiilsusega ning keskpika ajavahemiku suundumustega tootlikkuses, võttes arvesse erinevusi töötajate oskuste ja kohalikel tööturgudel valitsevate tingimuste vahel. (Kompleksne suunis nr 5). Vt ka kompleksne suunis „Tagada palga ja muude tööjõukulutuste tööhõivet soodustav kasv“ (nr 21).

Suunis. Et tagada palgatõusu osatähtsus makromajandusliku stabiilsuse, kiirema majanduskasvu **ja suurema tööhõive** saavutamisel ning tõsta kohanemisvõimet, peaksid liikmesriigid **ja sotsiaalpartnerid tagama, et sisenõudluse säilitamiseks või stimuleerimiseks vajalik** palgatõus **on** kooskõlas hindade stabiilsusega ning keskpika ajavahemiku suundumustega tootlikkuses, võttes arvesse erinevusi töötajate oskuste ja kohalikel tööturgudel valitsevate tingimuste **ühtlustamise** vahel. (Kompleksne suunis nr 5). **Sotsiaalpartnerite vastutust tööpuuduse vähendamise eest tuleks suurendada ning seda peaks toetama madalalpalgalistele soodne maksusüsteem.** (Kompleksne suunis nr 5). Vt ka kompleksne suunis „Tagada palga ja muude tööjõukulutuste tööhõivet soodustav kasv“ (nr 21).

Parandus 6
A jao A.2 alajao kuues lõik

Suunis. Et aidata kaasa dünaamilise ja hästitoimiva rahaliidu kujunemisele, peavad eurotsooni liikmesriigid pöörama erilist tähelepanu maksukorraldusele ja sellega seoses tuleb neil liikmesriikidel, kes pole veel saavutanud oma keskpika tähtajaga eelarve-eesmärke, vähendada oma eelarve tsükliliselt korrigeeritavat puudujääki aastas soovitatavalt 0,5% ulatuses SKT-st ilma ühekordseid ja muid ajutisi meetmeid kasutamata, ning ulatuslikum korrigeerimine tagada majandusliku tõusu saabudes, teha täiendavaid jõupingutusi struktuurireformide alal, mis parandaksid eurotsooni konkurentsivõimet ja kohanemisvõimet asümmeetrilise mõjuga majanduslanguste puhul, ning **tagada**, et **eurotsooni mõjujõud** maailma majandussüsteemis oleks kooskõlas selle **riikide** majandusliku osatähtsusega. (Kompleksne suunis nr 6).

Suunis. Et aidata kaasa dünaamilise ja hästitoimiva rahaliidu kujunemisele, peavad eurotsooni liikmesriigid **tagama tõhusama majandus- ja eelarvepoliitikaalase koostöö, mis võimaldaks suurendada sisenõudlust ja kasvu kooskõlastatud moel, alustades eelarve ajakavade ühtlustamisest**; neil liikmesriikidel, kes pole veel saavutanud oma keskpika tähtajaga eelarve-eesmärke, vähendada oma eelarve tsükliliselt korrigeeritavat puudujääki aastas soovitatavalt 0,5% ulatuses SKT-st ilma ühekordseid ja muid ajutisi meetmeid kasutamata, ning ulatuslikum korrigeerimine tagada majandusliku tõusu saabudes, **pidades ühtlasi silmas, et tulevikus võetakse struktuurireforme arvesse keskpikas perspektiivis korrigeerimise meetodi määratlemisel ning ajutised kõrvalekalded sellest eesmärgist on lubatud riikidele, kes on selle juba saavutanud**; teha täiendavaid jõupingutusi struktuurireformide alal, mis **tänu investeringutele innovatsiooni, tööstuspoliitikasse, haridusse ja kutseõppesse** parandaksid eurotsooni konkurentsivõimet ja kohanemisvõimet asümmeetrilise mõjuga majanduslanguste puhul; **liikmesriigid peaksid lõpule viima stabiilsuse ja kasvu pakti reformi ning usalduse taastamiseks tagama selle range kohaldamise; lisaks tagavad liikmesriigid eurotsooni esindamise kooskõlas 11. ja 12. detsembril 1998. aastal Viini Euroopa Ülemkogul võetud kohustustega, nii et euro üha suurenev mõjujõud** maailma majandussüsteemis oleks kooskõlas selle majandusliku osatähtsusega. **Uutes liikmesriikides peab nominaalse lähenemisega kaasnema ka tegelik lähenemine.** (Kompleksne suunis nr 6).

Parandus 7
A jao A.2 alajao lõik 6 a (uus)

Suunis. Et suurendada avaliku sektori panust majanduskasvu ja tööhõivesse, peaksid liikmesriigid üldisi eelarvepiiranguid arvestades ning riigi- ja erasektori ühisalgatusi ära kasutades avalik-õiguslikku rahastamist ümber suunama ning avaliku sektori suunama investeeringutele füüsilisse ja inimkapitali, infrastruktuuri ja teadmistesse. (Kompleksne suunis nr 6).

Parandus 8
B jao B.1 alajao neljas lõik

Suunis. Et laiendada ja süvendada siseturgu, peaksid liikmesriigid kiirendama siseturgu käsitlevate direktiivide ülevõtmist, pidama esmatähtsaks siseturgu käsitlevate õigusaktide rangemat ja täpsemat rakendamist, kiirendama finantsturgude integratsiooni, kõrvaldama piiriülest tegevust pidurdavad maksutõkked ning kohaldama tõhusalt ELi riigihangete alaseid eeskirju. (Kompleksne suunis nr 7).

Suunis. Et laiendada ja süvendada siseturgu, peaksid liikmesriigid kiirendama siseturgu käsitlevate direktiivide ülevõtmist, pidama esmatähtsaks siseturgu käsitlevate õigusaktide rangemat ja täpsemat rakendamist, kiirendama finantsturgude integratsiooni, kõrvaldama piiriülest tegevust pidurdavad ***bürokraatia- ja maksutõkked, jätkates läbirääkimisi maksuarvestusbaasi ühtlustamiseks***, ning kohaldama tõhusalt ELi riigihangete alaseid eeskirju. (Kompleksne suunis nr 7).

Parandus 9

B jao B.1 alajao üheksas lõik

Suunis. Et tagada turgude avatus ja konkurentsivõime, peaksid liikmesriigid esmatähtsaks pidama õiguslike ja muud laadi takistuste kõrvaldamist, mis pidurdavad konkurentsi olulistest sektorites, konkurentsipoliitika senisest rangemat elluviimist, turgude valikulist kontrolli konkurentsi- ja reguleerivate asutuste poolt, et selgitada *välja* ja kõrvaldada takistused konkurentsis ja turulepääsul, konkurentsimoonusi põhjustava riigiabi ***vähendamist*** ning abi ümbersuunamist teatavate horisontaalsete eesmärkide

Suunis. Et tagada turgude avatus ja konkurentsivõime, peaksid liikmesriigid esmatähtsaks pidama õiguslike ja muud laadi takistuste kõrvaldamist, mis pidurdavad konkurentsi olulistest sektorites, konkurentsipoliitika senisest rangemat elluviimist, turgude valikulist kontrolli konkurentsi- ja reguleerivate asutuste poolt, et selgitada *välja* ja kõrvaldada ***kõrvaldada tarbijate huvidega vastuolus olevad*** takistused konkurentsis ja turulepääsul, ***siseturul*** konkurentsimoonusi põhjustava riigiabi

toetamisele nagu teadus- ja arendustegevus ning inimressursside optimeerimine. Liikmesriigid peaksid ühtlasi täiel määral rakendama võrgutööstuse konkurentsile avamiseks kokkulepitud meetmeid, et tagada tõhus konkurents üleeuroopalistel integreeritud turgudel, ja kindlustama samal ajal kõrgekvaliteediliste üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise *rahuldavatel tingimustel*. (Kompleksne suunis nr 8).

kaotamist ning abi ümbersuunamist teatavate horisontaalsete eesmärkide toetamisele nagu teadus- ja arendustegevus ning inimressursside optimeerimine. Liikmesriigid peaksid ühtlasi täiel määral rakendama võrgutööstuse konkurentsile avamiseks kokkulepitud meetmeid, et tagada tõhus konkurents üleeuroopalistel integreeritud turgudel, ja kindlustama samal ajal kõrgekvaliteediliste üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise *rahuldavatel tingimustel nii, et see rahuldaks ühiskonna vajadusi ilma nende teenuste põhimõtteid, kvaliteeti ja rahastamist ohustamata*. (Kompleksne suunis nr 8).

Parandus 10 B jao B.1 alajao 14. lõik

Suunis. Et luua atraktiivsem ettevõtluskeskkond, peaksid liikmesriigid parandama oma õigusnormide kvaliteeti nende majandusliku, sotsiaalse ja keskkonnamõju süstemaatilise ja põhjaliku hindamise abil, võttes seejuures arvesse *õigusnormidega* seotud halduskulusid. Lisaks peaksid liikmesriigid pidama ulatuslikke konsultatsioone oma seadusandlike algatustega seotud kulude ja tulude üle, eriti kui need algatused nõuavad kompromisse poliitikaeesmärkide vahel. (Kompleksne suunis nr 9).

Suunis. Et luua atraktiivsem ettevõtluskeskkond *ning et soodustada eraalgatusi*, peaksid liikmesriigid parandama oma õigusnormide kvaliteeti nende majandusliku, sotsiaalse ja keskkonnamõju süstemaatilise ja põhjaliku hindamise abil, võttes seejuures arvesse *õigusnormide ja struktuurireformidega* seotud halduskulusid *ja töökohtade loomist*. Lisaks peaksid liikmesriigid pidama ulatuslikke konsultatsioone oma seadusandlike algatustega seotud *ning majanduskasvule ja tööhõivele kaasnevate* kulude ja tulude üle, eriti kui need algatused nõuavad kompromisse poliitikaeesmärkide vahel. (Kompleksne suunis nr 9).

Parandus 11 B jao B.1 alajao 16. lõik

Suunis. Et edendada ettevõtlusvaimu ja luua väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele soodne keskkond, peaksid liikmesriigid hõlbustama ligipääsu

Suunis. Et edendada ettevõtlusvaimu ja luua väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele soodne keskkond, peaksid liikmesriigid hõlbustama ligipääsu

rahastamisele, kohandama maksusüsteeme, suurendama VKEde innovatsioonipotentsiaali ning pakkuma asjakohast teavet ja tugiteenuseid, et ergutada uute ettevõtete loomist ja kasvu. Lisaks peaksid liikmesriigid kooskõlas VKEde hartaga tugevdama ettevõtlusharidust ja -koolitust. Liikmesriigid peaksid samuti hõlbustama omandiõiguse üleminekut, läbi vaatama pankrotiõiguse ja parandama oma äriühingute päästmise ja ümberkorraldamise võtteid. (Kompleksne suunis nr 10).

rahastamisele (*eriti riskikapitali fondidele ja mikrokrediidile*), reformima ja kohandama *investeringuid soodustavaid* maksusüsteeme, *alustades nende lihtsustamisest, millega kaasneb maksude vähendamine ja maksuarvestusbaasi ühtlustamine; samuti* suurendama VKEde innovatsioonipotentsiaali ning pakkuma asjakohast teavet ja tugiteenuseid, et ergutada uute ettevõtete loomist ja kasvu. Lisaks peaksid liikmesriigid kooskõlas VKEde hartaga tugevdama ettevõtlusharidust ja -koolitust *ning võtma meetmeid, et vältida ebaõnnestunud noorte ettevõtjate häbistamist ning julgustada neid uuesti alustama.* Liikmesriigid peaksid samuti hõlbustama omandiõiguse üleminekut, läbi vaatama pankrotiõiguse ja parandama oma äriühingute päästmise ja ümberkorraldamise võtteid, *tõhustades samas ettevõtete üldjuhtimise nõudeid ja juhtkonna vastutust.* (Kompleksne suunis nr 10).

Parandus 12

B jao B.2 alajao neljas lõik

Suunis. Et suurendada ja parandada investeerimist teadus- ja arendustegevusse, peaksid liikmesriigid edasi arendama meetmete kombinatsioone, millega tugevdada ettevõtete teadus- ja arendustegevust, parandades selleks raamtingimusi ja tagades, et ettevõtted tegutsevad piisava konkurentsi tingimustes, suurendama ja tõhustama riiklikke kulutusi teadus- ja arendustegevusele, tugevdama tippkeskusi, kasutama erasektori teadus- ja arenduskulutuste edendamiseks paremini toetusmehhanisme, nt rahandusmeetmeid, tagama kvalifitseeritud teadlaste piisava hulga, ergutades tudengeid enam suunduma loodusteaduste, tehnika ja inseneriteaduse aladele ning parandades edutamisevõimalusi ning teadlaste rahvusvahelist ja sektorisisest liikuvust.

Suunis. Et suurendada ja parandada investeerimist teadus- ja arendustegevusse, peaksid liikmesriigid edasi arendama meetmete kombinatsioone, millega tugevdada ettevõtete teadus- ja arendustegevust, parandades selleks raamtingimusi ja tagades, et ettevõtted tegutsevad piisava konkurentsi tingimustes, suurendama ja tõhustama riiklikke kulutusi teadus- ja arendustegevusele, tugevdama tippkeskusi, kasutama erasektori teadus- ja arenduskulutuste edendamiseks paremini toetusmehhanisme, nt rahandusmeetmeid, tagama kvalifitseeritud teadlaste piisava hulga, ergutades tudengeid enam suunduma loodusteaduste, tehnika ja inseneriteaduse aladele ning parandades edutamisevõimalusi ning teadlaste rahvusvahelist ja sektorisisest liikuvust,

(Kompleksne suunis nr 12). Vt ühtlasi suunis „Laiendada ja parandada investeerimist inimkapitali“ (nr 22).

eriti Euroopast lahkunud teadlaste puhul, ning suurendades teaduse, teadusuuringute ja innovatsiooni vahelist seost, tagades kvaliteeditöstmiskeskusi tugevdava riigi rahastamise ning suurendada konkurentsi ja võistlemist teadusuuringute valdkonnas.

(Kompleksne suunis nr 12). *Liikmesriigid peaksid tegema enam jõupingutusi selliste tulevikuteaduste nagu infoühiskonna, ennetava rahvatervishoiu ja biotehnoloogia edendamiseks, ergutades eelkõige objektiivsema teabe levikut vastuolulisemate, näiteks geneetilistelt muundatud organismide ja embrüonaalsete tüvirakkude alaste teadusuuringute eeliste ja riskide kohta.*

Parandus 13

B jao B.2 alajao seitsmes lõik

Suunis. Et soodustada innovatsiooni ning info- ja sidetehnoloogiate kasutuselevõttu, peaksid liikmesriigid keskenduma innovatsiooni tugiteenuste parandamisele, eriti tehnosiirde alal, innovatsioonikeskuste ja nende võrgustike loomisele, mis ühendaksid omavahel ülikoole ja ettevõtteid, teadmistesirde soodustamisele välismaiste otseinvesteeringute abil, rahastamisele ligipääsu parandamisele ning selgelt määratletud ja sobiva hinnaga intellektuaalomandi õigustele. Nad peaksid hõlbustama info- ja sidetehnoloogiate kasutuselevõttu majanduses ja sellega seotud muudatuste tegemist töökorralduses. (Kompleksne suunis nr 13).

Suunis. Et soodustada innovatsiooni ning info- ja sidetehnoloogiate kasutuselevõttu, peaksid liikmesriigid keskenduma innovatsiooni tugiteenuste parandamisele, eriti tehnosiirde alal, innovatsioonikeskuste ja nende võrgustike loomisele, mis ühendaksid omavahel ülikoole ja ettevõtteid **ning lihtsustaksid inkubaatorite loomist**, teadmistesirde soodustamisele välismaiste otseinvesteeringute abil, rahastamisele ligipääsu parandamisele ning selgelt määratletud ja sobiva hinnaga intellektuaalomandi õigustele. Nad peaksid hõlbustama info- ja sidetehnoloogiate kasutuselevõttu majanduses ja sellega seotud muudatuste tegemist töökorralduses. (Kompleksne suunis nr 13).

Parandus 14

B jao B.2 alajao üheksas lõik

Suunis. Et edendada ressursside säästlikku kasutamist ning tugevdada keskkonnakaitse ja majanduskasvu vahelist vastasmõju,

Suunis. Et edendada ressursside säästlikku kasutamist ning tugevdada keskkonnakaitse ja majanduskasvu vahelist vastasmõju,

peaksid liikmesriigid esmajärjekorras arvesse võtma väliseid keskkonnakulusid, suurendama energiakasutuse tõhusust ning välja töötama ja ellu rakendama keskkonnasõbralikke tehnoloogiaid. Neid prioriteete tuleks ellu viia kooskõlas ELi olemasolevate kohustustega ning keskkonnatehnoloogia tegevuskavas kavandatud meetmete ja vahenditega, tehes seda turupõhiste vahendite, riskifondide ning teadus- ja arendustegevuse rahastamise abil, arvestades riigihangete keskkonnamõju ning kaotades keskkonnakahjulikud toetused ja muud poliitikavahendid. (Kompleksne suunis nr 14).

peaksid liikmesriigid esmajärjekorras arvesse võtma väliseid keskkonnakulusid (*eriti energia-, transpordi- ja põllumajanduse valdkonnas*), suurendama energiakasutuse tõhusust ning välja töötama ja ellu rakendama keskkonnasõbralikke tehnoloogiaid. *Lisaks peaksid liikmesriigid keskkonnapoliitikat otsustavamalt kasutama majanduskasvu ja tööhõive suurendamiseks keskkonnatehnoloogia ja keskkonnauuenduste arendamise kaudu. Samuti peaksid liikmesriigid tegema suuremaid kõrge kvaliteedilisi riiklikke investeeringuid (nt need investeeringud, mille eesmärk on lahutada majanduskasv energia tarbimise suurenemisest ning transpordi ja ressursside kasutamisest, samuti Kyoto eesmärkide saavutamiseks vajalikud investeeringud, sh traditsiooniliste energiavormide tõhus kasutamine, eriti kui need ei sea ohtu Kyoto protokoll eesmärkide saavutamist).* Neid prioriteete tuleks ellu viia kooskõlas ELi olemasolevate kohustustega ning keskkonnatehnoloogia tegevuskavas kavandatud meetmete ja vahenditega, tehes seda turupõhiste vahendite, riskifondide ning teadus- ja arendustegevuse rahastamise abil, arvestades riigihangete keskkonnamõju ning kaotades keskkonnakahjulikud toetused ja muud poliitikavahendid. (Kompleksne suunis nr 14).

Parandus 15 B jao B.2 alajao 11. lõik

Suunis. Et aidata kaasa Euroopa tööstusbaasi tugevdamisele, peaksid liikmesriigid keskenduma uute tehnoloogiatega ja turgude väljaarendamisele. See tähendab eelkõige pühendumist Euroopa ühiste tehnoloogiaalaste algatuste ning riigi ja erasektori partnerlussuhete rajamisele ja rakendamisele, mis aitavad

Suunis. Et aidata kaasa Euroopa tööstusbaasi tugevdamisele, peaksid liikmesriigid keskenduma uute tehnoloogiatega ja turgude väljaarendamisele, *sed ka väljaspool Euroopat, et globaliseerumine ei oleks maailma juhtiva eksportiva üksuse jaoks oht, vaid uus võimalus. Liikmesriigid peaksid välja*

toime tulla tõeliste turuprobleemidega, samuti piirkondlike või kohalike klastrite rajamisele. (Kompleksne suunis nr 15).

töötama kommunikatsioonistrateegia, mille eesmärk on globaliseerumisest, turgude avanemisest ja konkurentsist tuleneva kodanike ebakindlustundega võitlemine. See tähendab eelkõige pühendumist Euroopa ühiste tehnoloogiaalaste algatuste ning riigi ja erasektori partnerlussuhete rajamisele ja rakendamisele, mis aitavad toime tulla tõeliste turuprobleemidega, samuti piirkondlike või kohalike klastrite rajamisele ***ning pidevale sektoripõhisele dialoogile asjaomaste huvirühmadega, eriti sotsiaalpartnerite ja*** (Kompleksne suunis nr 15).

11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

EXPOSÉ DES MOTIFS

1. Les lignes directrices intégrées pour la croissance et l'emploi (2005-2008) traduisent la décision du Conseil européen de mars 2005 de relancer la stratégie de Lisbonne en la focalisant sur ses objectifs primordiaux. L'agrégation des grandes orientations de politique économique (art.99) et des lignes directrices pour l'emploi (art.128 du traité) souligne la complémentarité des politiques économique et sociale. La croissance économique doit avoir pour finalité le plein emploi, la cohésion sociale, une amélioration constante du niveau de vie. Une croissance respectueuse des impératifs environnementaux aboutira à un développement durable, le troisième pilier de la stratégie.
2. L'établissement de lignes directrices intégrées triennales (mais adaptables annuellement) permettra en principe une meilleure coordination des politiques économiques nationales dans un cadre plus cohérent. Un horizon de 3 ans donnera à la politique économique de l'Union la prévisibilité attendue par les acteurs économiques. Le nouvel exercice intégré permettra l'élimination de l'avalanche de rapports finalement inutiles demandés jusqu'ici aux Etats membres. A l'avenir il n'y aura plus qu'un seul document synthétique national, à discuter avec les forces vives et à adopter à travers le processus démocratique national. Cette appropriation de la stratégie de Lisbonne par les partenaires sociaux et les Parlements nationaux renforcera la légitimité du processus et confortera la démocratie européenne.
3. La Commission s'est limitée à présenter 23 lignes directrices intégrées (et parfois interconnectées), dont 15 au titre de la politique macro- respectivement micro-économique et 8 lignes directrices pour l'emploi. Pratiquement toutes ces lignes directrices reprennent les préoccupations et propositions véhiculées depuis des années avec un succès discutable. Certaines recommandations sont d'une généralité frisant la banalité, voire sont marquées par la langue de bois propre à une institution, qui essaye de ménager les susceptibilités nationales et les contradictions inévitables entre des choix de politiques économique, sociale et environnementale. Celles-ci ne se renforcent pas nécessairement mutuellement, comme le veut un euphémisme souvent utilisé. (La proposition « Reach » en est un bon exemple. Avec 1200 pages souvent illisibles on est loin de l'ambition du « better regulation », et d'un arbitrage évident entre des objectifs de protection de l'environnement et de la santé d'une part, et d'une politique industrielle non bureaucratique promouvant l'emploi d'autre part). Les lignes directrices intégrées pour la croissance et l'emploi sont trop générales et ne tiennent pas compte des différences notables entre pays membres. Il faut donc encourager la Commission dans son intention de présenter une communication portant identification des défis les plus pertinents pour chacun des Etats membres. Une approche plus différenciée est également nécessaire pour identifier les problèmes sectoriels de l'économie européenne.
4. La tâche de la Commission n'est pas aisée. La complexité des défis économiques, sociaux et environnementaux ne permet pas de réponses simples. L'élargissement de l'Union a augmenté son hétérogénéité. La technicité croissante du travail législatif ne facilite pas la communication avec les citoyens européens. Comme le démontrent les débats autour du traité constitutionnel, l'architecture de l'Europe est mal comprise, le jargon

communautaire passe à côté des préoccupations quotidiennes de beaucoup de concitoyens. L'Europe est de plus en plus chargée de tous les maux, de toutes les peurs. Le discours du déclin annoncé de l'Europe agite le microcosme politique et alimente les médias. Toutefois l'euro-pessimisme ambiant ne résiste pas aux faits. Vu de l'extérieur, l'UE n'est pas seulement l'initiative de paix la mieux réussie de l'histoire. Elle constitue également l'entité politique du globe où les droits humains sont le mieux préservés, où l'économie sociale du marché produit à la fois un haut niveau de vie, tout en maintenant des standards sociaux et environnementaux parmi les meilleurs au monde ! L'attractivité du modèle européen est documentée par les élargissements répétés de l'Union et le nombre croissant de pays candidats. Paradoxalement même l'immigration clandestine témoigne du désir de millions de gens de vivre dans cette Europe souvent décriée à l'intérieur.

5. Bien sûr, l'Europe pourrait faire mieux. C'est l'objectif de la stratégie de Lisbonne. Entre 1999 et 2003 l'UE-15 a créé 6,5 millions d'emplois additionnels tout en n'arrivant pas à juguler le chômage. La croissance économique reste trop faible, notamment en Allemagne, en France, en Italie, qui avec l'Espagne représentent près de 80% de la valeur ajoutée créée dans la zone euro. Toutefois, en 2003, l'UE fut le premier exportateur mondial (l'Allemagne décrochant à elle seule la 1ère place parmi les nations exportatrices). L'UE fut également le marché le plus important pour le reste du monde. Le compte courant de l'UE reste équilibré, alors que les Etats-Unis s'enfoncent dans un double déficit, extérieur et intérieur.

6. Une entité qui assume près du quart des échanges mondiaux est à l'évidence compétitive. Pour être compétitif il faut disposer d'une meilleure productivité que les concurrents. Or, le discours dominant veut que l'UE, contrairement aux Etats-Unis, subisse depuis 1995 un déclin sensible du taux tendanciel de croissance de la productivité. Toutefois des économistes réputés contestent les chiffres avancés par les services de la Commission. Les différences méthodologiques de part et d'autre de l'Atlantique pour la mesure du PIB, du chômage et de la productivité, défavorisent en général l'Europe. En tout cas l'OCDE et surtout le Fonds Monétaire International jugent la productivité de l'Europe plus positivement que la Commission. Ainsi en 2003, huit pays de l'UE-15 – dont la France et l'Allemagne – ont connu une croissance de la productivité apparente du travail supérieure à celle des Etats-Unis, si on utilise comme mesure du travail les heures travaillées. Selon Olivier Blanchard du MIT il ne suffit pas de se limiter à comparer la productivité du travail, mais plutôt la productivité globale des facteurs de production : « Le rapport entre capital et production semble de fait être typiquement plus élevé en Europe qu'aux Etats-Unis ». John Kay, de la London School of Economics ajoute : « L'affirmation selon laquelle les résultats des entreprises européennes sont inférieurs à ceux de leurs homologues américains ne se traduit nullement dans les faits. Ceci ne veut pas dire que l'augmentation de l'efficacité, de la productivité et de la compétitivité internationale de l'économie européenne n'est pas un objectif acceptable, pas plus que cela ne suppose que l'Europe n'aurait aucun avantage à retirer d'une série de mesures de libéralisation des marchés telles que, par exemple, la promotion de la déréglementation des services publics de distribution ou la réduction des aides publiques, et à faciliter la création d'emplois par les petites entreprises. Toutefois, ces mesures doivent se justifier par la situation du secteur et non par la poursuite de vagues aspirations telles que le "dynamisme" ou la "flexibilité"! »

7. Si l'UE veut rester compétitive, il ne faut pas se satisfaire d'un discours simplificateur. Un haut niveau de vie est le produit d'une grande compétitivité et d'un haut taux d'emploi, mais n'est pas en soi un instrument de mesure de la compétitivité. La différence statistique du revenu par tête d'habitant par rapport au PIB ne dénote pas un déclassement des Européens par rapport aux Américains, mais un gonflement excessif du revenu des classes supérieures américaines. (Selon le Economic Policy Institute de Washington, le revenu des 20% les plus pauvres a cru de 6,4% entre 1979 et 2000 aux Etats-Unis, alors que le revenu des 20% les plus riches a augmenté de 70%, les revenus des « top 1% » explosant même de 184% ! Pour Zaki Laïdi « le dynamisme américain est tempéré par une répartition exceptionnellement inégalitaire des fruits de la croissance, une protection sociale faible, un système de santé extraordinairement dispendieux (...) », qui laisse 45 millions d'Américains sans assurance médicale.
8. Pour les Européens le combat pour une productivité plus grande n'est pas dissociable du combat pour une plus juste répartition des fruits de la croissance, une plus grande cohésion sociale et la protection efficace de l'environnement naturel. Ce n'est pas un hasard si les pays nordiques offrent le plus haut niveau de protection sociale et environnementale. Les dépenses publiques élevées qui en découlent n'empêchent pas leurs économies « de continuer à progresser dans la hiérarchie mondiale en termes de performance et d'innovation » (Zaki Laïdi). D'ailleurs la situation concurrentielle de l'Europe est loin d'être désastreuse. Une analyse fine faite par les services de la DG ECFIN démontre que ces dernières années deux tiers de la croissance de la productivité américaine provenaient du secteur services, notamment du commerce de gros, du commerce de détail, du secteur immobilier et de l'intermédiation financière. Dans ces secteurs, il n'y a pas de compétition directe entre Américains et Européens. Selon la même étude, l'Europe a mieux réussi que les Etats-Unis dans les secteurs primaire et secondaire. Elle a égalisé ou dépassé les Américains dans 37 des 56 secteurs observés. L'avance industrielle des Etats-Unis est par contre incontestable dans les secteurs « semi-conducteurs » et « machines de bureaux », alors que dans les secteurs « communications » et « services informatiques », la productivité du travail fut plus élevée en Europe qu'aux Etats-Unis. (Economic Papers, N° 221 – 02/05). Le retard européen est essentiellement limité à certains secteurs de haute technologie; ICT, biotechnologies, dont le secteur des médicaments et bien sûr les O.G.M.
9. En fait le retard de l'Europe est surtout important en matière de recherche, même si également dans ce domaine quelques pays nordiques font mieux que l'Amérique. Ainsi les Etats-Unis consacrent 2,8% de leurs PIB à des dépenses pour la R+D, alors que l'Europe n'en est qu'à 1,9%. En chiffres absolus les Etats-Unis dépensent annuellement environ 110 milliards de dollars de plus que les Européens, soit l'équivalent du budget de l'UE C'est surtout l'industrie européenne qui est en retard. 80,5% des 1,3 millions de chercheurs américains travaillent pour le secteur privé, contre seulement 48% des 1,08 millions de chercheurs de l'UE-25.
10. Les lignes directrices intégrées devront être affinées au courant de la période triennale à venir En principe, la zone euro dispose actuellement d'un cadre macroéconomique porteur (une inflation faible, une monnaie forte, des taux d'intérêts très bas). Pourtant les 3 pays de l'UE-15 non membres de la zone euro connaissent une croissance supérieure, même s'ils doivent payer leur indépendance monétaire par des taux d'intérêt à court et à long

terme plus importants. 8 des 10 nouveaux pays membres ont une croissance appréciable, tout en connaissant d'autres problèmes structurels. Les lignes directrices intégrées doivent tenir davantage compte de cette diversité de situations et de problèmes.

Dans l'attente de la communication annoncée précisant certains éléments pour aider les Etats membres à préparer les rapports nationaux synthétiques, ce rapport se limite à des propositions ponctuelles.

MENETLUS

Pealkiri	Komisjoni soovitus liikmesriikide ja ühenduse majanduspoliitika üldsuuniste kohta majanduskasvu ja töökohtade loomise komplekssete suuniste (2005–2008) raames	
Viited	KOM(2005)0141 - 2005/2017(INI)	
Õiguslik alus	art 99 lg 2 (EÜ)	
Menetlusalus	art 107	
EP-le esitamise kuupäev	12.4.2005	
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	ECON 10.3.2005	
Nõuandev komisjon / Nõuandvad komisjonid istungil teada andmise kuupäev	EMPL 10.3.2005	
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	EMPL 20.4.2005	
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Robert Goebbels 13.12.2004	
Aseraportöör(id)		
Arutamine komisjonis	19.4.2005 2.5.2005	
Vastuvõtmise kuupäev	9.5.2005	
Lõpphääletuse tulemused	poolt: 36 vastu: 3 erapooletuid: 0	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pervenche Berès, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, David Casa, Paolo Cirino Pomicino, Jonathan Evans, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Robert Goebbels, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Ian Hudghton, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Wolf Klinz, Christoph Konrad, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Karin Riis-Jørgensen, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Peter Skinner, Margarita Starkeviciūtė, Sahra Wagenknecht, John Whittaker, Lars Wohlin	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Katerina Batzeli, Jean-Marie Cavada, Harald Ettl, Ján Hudacký, Werner Langen, Poul Nyrup Rasmussen, Andreas Schwab, Josef Zieleniec	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Hannu Takkula	
Esitamise kuupäev – A6	13.5.2005	A6-0150/2005
Märkused	...	